

پردیس چگونه در ۱۳ روز، شریان صادراتی خود را جوان کرد؟

✍️ هوشنگ حیدری
سردبیر مشعل نیوز

در میانه تحولات اقتصادی کشور، گاه پروژه‌هایی اجرا می‌شوند که اگرچه در نگاه اول فنی و داخلی به نظر می‌رسند، اما در واقعیت، ضربان‌آهنگ اقتصاد ملی را تنظیم می‌کنند. نوسازی اعجاب‌انگیز شپلودر ۱۸ ساله پتروشیمی پردیس در تنها ۱۳ روز، دقیقاً از این جنس اقدامات است. این رویداد، فراتر از یک تعمیرات فنی، نمایی از مدیریت جسورانه، برنامه‌ریزی دقیق و عزم ملی برای حفظ جایگاه ایران در بازار استراتژیک جهانی اوره بود.

پردیس؛ ستون فقرات صادرات اوره ایران

پتروشیمی پردیس به عنوان یکی از بزرگترین و مدرن‌ترین مجتمع‌های تولید اوره در خاورمیانه، نقش محوری در تثبیت جایگاه ایران به عنوان یکی از قدرتهای پیشرو در تولید و صادرات این کود حیاتی ایفا می‌کند. اوره، کالایی با اهمیت جهانی است که امنیت غذایی کشورها به آن وابسته است. در این میان، هرگونه اختلال در صادرات پردیس، نه تنها می‌تواند به حیثیت ایران به عنوان تأمین‌کننده‌ای مطمئن آسیب برساند، بلکه بر تراز تجاری و درآمدهای ارزی ملی نیز تأثیر مستقیم می‌گذارد.

ریشه بحران: تهدیدی برای یک دارایی ملی
شپلودر پتروشیمی پردیس، تنها دروازه بارگیری دریایی اوره این غول صنعتی به شمار می‌رود. با ۱۸ سال کارکرد طاقت‌فرسا در محیط خورنده دریایی، نشانه‌های فرسودگی مانند لرزشهای غیرعادی و خوردگی عمیق سازه، زنگ خطری بود که حفظ یک دارایی استراتژیک ملی را تهدید می‌کرد. خرابی ناگهانی این دستگاه به معنای توقف کامل صادرات، اختلال در زنجیره تأمین مشتریان بین‌المللی و از دست دادن اعتماد در بازار جهانی بود.

آنچه این عملیات را تبدیل به الگویی موفق کرد، رویکرد مدیریت ارشد پردیس به سرپرستی مهندس قنبریان بود. درک این واقعیت که «توقف صادرات، گزینه نیست»، محور همه تصمیم‌گیری‌ها قرار گرفت. به جای

متوقف کردن دستگاه برای یک دوره طولانی ۴۳ روزه، تیمی متشکل از واحدهای تعمیرات، بازرسی فنی، ایمنی و پشتیبانی تشکیل شد تا با «برنامه‌ریزی ریسک‌محور»، چالش را تبدیل به فرصت کنند.

نوآوری اجرایی: مسیر جایگزین، کلید معما
برجسته‌ترین ابتکار عملیاتی، ایجاد مسیر بارگیری جایگزین از طریق هاپر و تریلی در اسکله پارس بود. این اقدام برای نخستین بار امکان خارج کردن شپلودر از مدار و انجام تعمیرات تمام‌قد را بدون وقفه‌ای حتی یک‌روزه در صادرات فراهم آورد. این همان مدیریت هوشمند ریسک است: ایجاد «طرح جایگزین» قبل از وقوع بحران.

دستاوردها: از صرفه‌جویی ارزی تا تحکیم جایگاه جهانی

این پروژه موفق، دستاوردهایی چندلایه به همراه داشت که فراتر از مرزهای مجتمع بود:

حفظ جایگاه بین‌المللی: تداوم بی‌وقفه صادرات، اعتماد مشتریان جهانی به ایران به عنوان تأمین‌کننده‌ای پایدار را تقویت کرد و نقش پردیس را در بازار جهانی اوره تحکیم بخشید.

صرفه‌جویی ارزی کلان: جلوگیری از هرگونه وقفه، جریان درآمد ارزی حاصل از صادرات این محصول استراتژیک را تضمین نمود.

پیشگیری از هزینه سنگین: تعمیر به موقع، از خرابی کامل و نیاز به خرید دستگاه جدید با هزینه‌ای هنگفت (معمولاً چندین ده میلیون دلاری) جلوگیری کرد. این یعنی صرفه‌جویی مستقیم در خروج ارز.

افزایش ایمنی و قابلیت اطمینان: نوسازی کامل، خطر حوادث احتمالی را به حداقل رساند و عمر مفید این دارایی ملی را سال‌ها افزایش داد.

الگویی برای صنعت ملی:

این پروژه اثبات کرد که با تفکر سیستم‌محور، مدیریت متمرکز و مشارکت تیم‌های متخصص، می‌توان بر پیچیده‌ترین چالش‌های نگهداشت در صنایع مادر فائق آمد.

سهم مدیریت اثرگذار:

از چشمانداز تا عمل

موفقیت چنین پروژه‌های پیچیده‌ای در گرو مدیریت آگاهانه و تصمیم‌گیری به موقع است.

مدیریت مهندس قنبریان در پردیس بر محور پیشگیری به جای درمان، سرمایه‌گذاری روی نگهداشت به موقع و اولویت قاطع دادن به تداوم تولید و صادرات استوار است. این رویداد، تجلی عینی همین تفکر است: تخصیص منابع و انرژی مدیریتی برای پروژه‌ای که شاید در کوتاه‌مدت «غیرضروری» به نظر برسد، اما در واقع حافظ سرمایه ملی و اعتبار بین‌المللی کشور است.

نوسازی ۱۳ روزه شیپلودر پردیس، یک خبر فنی ساده نیست. این پروژه یک بیانیه مدیریتی و صنعتی است.

بیانیه‌ای که می‌گوید در اقتصاد مقاومتی و در مسیر تحقق جهش تولید، حفظ و بهینه‌سازی دارایی‌های موجود و استمرار صادرات محصولات راهبردی، نقشی حیاتی دارد. این عملیات، حکایت همت بلند مهندسان ایرانی، برنامه‌ریزی دقیق و مدیریت جهادی در راستای تثبیت جایگاه ایران در بازارهای جهانی است.

پردیس با این اقدام، نه تنها قابلیت اطمینان زنجیره صادرات خود را تضمین کرده، بلکه چراغ‌راهی برای کل صنعت پتروشیمی کشور در مسیر افزایش بهره‌وری و حضور پایدار در عرصه بین‌الملل روشن ساخته است.